NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR	PLH100031
NAZWA OBSZARU	Wielkopole - Jodły pod Czartorią

ZAWARTOŚĆ

- 1. IDENTYFIKACJA OBSZARU
- 2. POŁOŻENIE OBSZARU
- 3. INFORMACJE PRZYRODNICZE
- 4. OPIS OBSZARU
- 5. STATUS OCHRONY OBSZARU
- 6. POWIĄZANIA OBSZARU
- 7. MAPA OBSZARU

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

Powrót

1.1. Typ	1.2. Kod obszaru
B	PLH100031

1.3. Nazwa obszaru

Wielkopole - Jodły pod Czartorią

1.4. Data opracowania	1.5. Data aktualizacji
2008-10	2024-03

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-02
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 16 grudnia 2021 r. w spr. soo Wielkopole - Jodły pod Czartorią (PLH100031)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

Powrót

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
19.856	51.2101

2.2. Powierzchnia [ha]:

41.91

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2	Nazwa regionu
PL11	Łódzkie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

Powrót

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A|B|C|D	A|B|C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
9170			16.56		G	B	C	B	B
91E0			1.53		G	D			
91P0			18.33		G	A	C	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x" w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x" (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka" (np. na podstawie badań); M = „przeciętna" (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska" (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009I147IWE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru		
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość	Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A|B|C|D	A|B|C	

						Min	Maks		C|R|V|P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak".
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x" (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe").
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka" (np. na podstawie badań); M = „przeciętna" (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska" (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności" musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja					
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C|R|V|P	IV	V	A	B	C	D
R		Anguis fragilis												X
P		Aruncus sylvestris												X
P		Asarum europaeum												X
A		Bufo bufo												X
P		Carex flacca												X
P		Convallaria majalis												X
P		Daphne mezereum												X
P		Epipactis helleborine												X
M		Erinaceus roumanicus												X
P		Frangula alnus												X
P		Frangula alnus												X
P		Geranium sylvaticum												X
P		Hedera helix												X
P		Hepatica nobilis												X
P		Huperzia selago												X
P		Iris sibirica												X
P		Lilium martagon												X
P		Listera ovata												X
P		Lycopodium annotinum												X
P		Melittis melisophyllum												X
M		Mustela nivalis												X
P		Neottia nidus-avis												X

A		Rana temporaria												X
M		Scirius vulgaris												X
M		Sorex araneus												X
M		Talpa europaea												X
P		Viburnum opulus												X
P		Viburnum opulus												X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak".
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x" (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

Powrót

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N17	100.0
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski obszar Natura 2000 Wielkopole – Jodły pod Czartorią PLH100031 położony jest w prowincji Wyżyn Polskich [34], podprowincji Wyżyny Małopolskiej [342], makroregionie Wyżyny Przedborskiej [342.1], mezoregionie Wzgórz Radomszczańskich [342.11] (Kondracki 2002).
Według regionalizacji przyrodniczo-leśnej rezerwat jest położony w VI Krainie Małopolskiej, w 1 Dzielnicy Łódzko-Opoczyńskiej, w (b) Mezoregionie Piotrkowsko-Opoczyńskim (Trampler 1990) (VI.1.b)
Według podziału administracyjnego położony jest na terenie województwa łódzkiego w powiecie piotrkowskim, w gminie Ręczno. Według administracji Lasów Państwowych położony jest w granicach Nadleśnictwa Piotrków w obrębie Lubień w leśnictwie Wielkopole. Obszar położony jest na wschodnim stoku piaskowcowego wzgórza Czartoria (270 m n.p.m.). Na łagodnym stoku wykształciły się typowe płaty wyżynnego boru jodłowego Abietetum polonicom w mozaice z grądem subkontynentalnym Tilio-Carpinetum, odmiany małopolskiej. Drzewostany są wielowarstwowe i zróżnicowane wiekowo - do 150 lat. Jodła dobrze się odnawia i w niektórych płatach dominuje. Fitocenozy jedliny występują głównie na niewielkich, piaszczystych wyniosłościach terenu. W obniżeniach występują grądy niskie, nawiązujące do łęgów z częściowym udziałem olszy w drzewostanie.
Obszar nie sąsiaduje bezpośrednio z innymi obszarami Natura 2000. W kierunku wschodnim w odległości około 2,7 km położony jest obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolina Środkowej Pilicy PLH100008. Obszar Natura 2000 Wielkopole – Jodły pod Czartorią PLH100031 pokrywa się w całości z rezerwatem przyrody „Wielkopole".

4.2. Jakość i znaczenie

91P0 Wyżynny jodłowy bór mieszany (Abietetum polonicum)

Powierzchnia – 18,31 ha
Reprezentatywność - A
Względna powierzchnia – C
Stan zachowania – A
Ocena ogólna – A
W obszarze Natura 2000 stwierdzono typowo wykształcone płaty Abietetum polonicom - jedliny charakterystycznej dla Wyżyn Polskich. Stanowisko w Wielkopolu jest jednym z najdalej na północny-zachód wysuniętych stanowisk tego cennego typu ekosystemu leśnego. Jedlina nadaje rezerwatowi fizjonomię roślinności wyżynnej i podgórskiej. Jodłowy bór mieszany zajmuje środkową i południową obszaru. Fitocenozy występują na piaszczystych wyniesieniach terenu oraz powierzchniach bardziej płaskich, ale również na piaszczystym podłożu. Omawiany typ lasu różnicuje się na podzespoły, w zależności od wilgotności podłoża. W wyższych położeniach, na siedliskach świeżych, występuje podzespół typowy. W obniżeniach stwierdzono podzespół wilgotny. Wyróżnia się on obecnością brzozy omszonej Betula pubescens - w drzewostanie oraz występowaniem tojeści pospolitej Lysimachia vulgaris, trzęślicy modrej Molinia caerulea i torfowców Sphagnum sp., w runie. Typowe fitocenozy jedliny charakteryzują się dominacją jodły pospolitej Abies alba w drzewostanie oraz dobrym odnowieniem, na co wskazuje jej obecność w niższych warstwach lasu. Jodle najczęściej towarzyszy sztucznie wprowadzona sosna pospolita Pinus sylvestris, brzozy Betula pendula i Betula pubescens oraz dęby Quercus robur i Quercus pertaea – szczególnie w postaci typowej. W niektórych wydzieleniach sosna jest jeszcze dominantem w drzewostanie, wtedy jodła stanowi zwartą niższą warstwę drzewostanu lub dominuje w podszyciu. Warstwę podszycia, oprócz licznych podrostów jodłowych, budują jarząb pospolity Sorbus aucuparia, kruszyna pospolita Frangula alnus, świerk pospolity Picea abies, leszczyna pospolita Corylus avellana oraz pojedynczo grab pospolity Carpinus betulus. Stwierdzono również fazy rozwojowe z drzewostanem czysto jodłowym. Charakteryzują się one skąpym podszyciem i wybitnie mszystym runem. W większości płatów w mało zwartym runie występują: borówka czarna Vaccinium myrtillus, orlica pospolita Pteridium aquilinum, pszeniec zwyczajny Melampyrum pratense, konwalijka dwulistna Majanthemum bifolium, siódmaczek leśny Trientalis europaea, szczawik zajęczy Oxalis acetosella, nerecznica krórtkoostna Dryopteris carthusianorum, nerecznica szerokolistna Dryopteris dilatata, widłak jałowcowaty Lycopodium annotinum i skrzyp leśny Equisetum sylvaticum – rosnące obficiej w podzespole wilgotnym. W wyżej położonych miejscach, w jedlinie rosną również wrzos pospolity Calluna vulgaris, konwalia majowa Convallaria majalis, turzyca pigułkowata Carex pilulifera, borówka brusznica Vaccinium vitis-idaea i in.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum,
Tilio-Carpinetum)
Powierzchnia – 16,56 ha
Reprezentatywność - B
Względna powierzchnia – C
Stan zachowania – B
Ocena ogólna – B
Żyzne, wielogatunkowe lasy liściaste w Wielkopolu zajmują dość duże powierzchnie. Występują głównie w północno-wschodniej części obszaru, przy granicy polno-leśnej. Drugi płat grądowy występuje w południowo-zachodniej części obiektu. Fitocenozy grądowe wykształciły się w miejscach, gdzie podłoże zbudowane jest głównie z części gliniastych, w mniejszym stopniu - z utworów piaszczystych. Grądy w Wielkopolu różnicują się w zależności od wilgotności na dwa podzespoły: grąd niski (wilgotny) i grąd typowy. Oba podzespoły są reprezentowane przez postaci z Abies alba i przedstawiają odmianę małopolską grądu subkontynentalnego. Grąd niski występuje w obniżeniach terenu. Są to górne odcinki dolinek, które w niższych położeniach zajęte są przez zbiorowiska łęgowe. Siedlisko jest tu bardziej żyzne i dłużej utrzymuje się wilgoć. Wyższą warstwę drzewostanów grądowych tworzą przede wszystkim: jodła pospolita Abies alba, dąb szypułkowy Quercus robur, sosna pospolita Pinus sylvestris, brzoza brodawkowata Betula pendula, klon jawor Acer pseudoplatanus, lipa drobnolistna Tilia cordata i buk pospolity Fagus sylvatica. Grądy niskie charakteryzują się ponadto udziałem olszy czarnej Alnus glutinosa i jesionu wyniosłego Fraxinus excelsior. Niższe piętro drzew zdominowane jest, najczęściej, przez graba pospolitego Carpinus betulus. Występują płaty grądowe, których drzewostan jest niemal wyłącznie grabowy. Podszycie w grądach tworzą podrosty grabu Carpinus betulus, leszczyny pospolitej Corylus avellana, czeremchy zwyczajnej Padus avium, jodły pospolitej Abies alba, trzmieliny brodawkowatej Euonymus verrucosa, klonu jaworu Acer pseudoplatanus i wiciokrzewu pospolitego Lonicera xylosteum. Runo grądów jest wykształcone mozaikowo, często ma

zróżnicowane pokrycie, zależne od lokalnych stosunków ekologicznych. W drzewostanach z większym udziałem jodły i sosny runo ma charakter ubogi, natomiast w miejscach, gdzie jest więcej gatunków liściastych runo jest bujne i bardziej zwarte. Występują tu m.in.: gajowiec żółty Galeobdolon luteum, gwiazdnica wielkokwiatowa Stellaria holostea, zawilec gajowy Anemone nemorosa, kokoryczka wielkokwiatowa Polygonatum multiflorum, przylaszczka pospolita Hepatica nobilis, nerecznica samcza Dryopteris filix-mass, turzyca palczsta Carex digitata, bluszcz pospolity Hedera helix, lilia złotogłów Lilium martagon, miodunka ćma Pulmonaria obscura, prosownica rozpierzchła Milium effusum, sałatnik leśny Mycelis muralis, kruszczyk szerokolistny Epipactis helleborine, przytulia wonna Galium odoratum, przytulia Schultesa Galium shultesii, szczyr trwały Mercurialis perennis, jaskier kosmaty Ranunculus lanuginosus, fiołek leśny Viola reichenbachiana, szczawik zajęczy Oxalis acetosella, konwalijka dwulistna Majanthemum bifolium. W grądzie niskim występują obficiej: kopytnik pospolity Asarum europaeum, podagrycznik pospolity Aegopodium podagraria, kostrzewa olbrzymia Festuca gigantea, czyściec leśny Stachys sylvatica, gwiazdnica gajowa Stellaria nemorum i czworolist pospolity Paris quadrifolia. W grądach wilgotnych występują również cenne, górskie składniki flory: widłak wroniec Huperzia selago i kokoryczka okółkowa Polygonatum verticillatum. W grądach typowych spotyka się natomiast gatunki siedlisk cieplejszych i suchszych takie, jak: miodownik melisowaty Melittis melissophyllum, groszek czerniejący Lathyrus niger, kokoryczka wonna Polygonatum odoratum, konwalia majowa Convallaria maja lis. Większy udział jodły i sosny w drzewostanie sprzyja pojawianiu się gatunków borowych takich, jak borówka czarna Vaccinium myrtillus, siódmaczek leśny Trientalis europaea czy widłak jałowcowaty Lycopodium annotinum. Protekcja sosny i jodły w przeszłości przyczyniła się do ukształtowania mozaiki fitocenoz. Obecnie w strefach ekotonowych występuje szereg postaci przejściowych, niekiedy trudnych do jednoznacznej interpretacji fitosocjologicznej. Biorąc pod uwagę dawną protekcję gatunków iglastych w drzewostanie prawdopodobnie będzie następowała w takich miejscach regeneracja grądu.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i|o|b]
H	I01		b
H	J02		b
H	G01.02		b
H	G05.01		b
H	B07		o

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i|o|b]
L	X	X	i

Poziom: H = wysoki, M = sredni, L = niski.
Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,
O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
	Krajowa/federalna	0
	Kraj	

Publiczna	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Andrzejewski H., Witosławski P., Kurowski J.K., 1998. Flora naczyniowa. [W:] Kurowski J.K. (red.) Sulejowski Park Krajobrazowy - środowisko przyrodniczo-geograficzne. Zespół Nadpilicznych Parków Krajobrazowych s. 75-82.2. Danielewicz W., Pawlaczyk P. 2004. Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum) W: Herbich J. (red.). Lasy i bory. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Tom 5. Ministerstwo Środowiska, Warszawa, s. 113-137.3. Galon R. 1972. Geomorfologia Polski. PWN, Warszawa.4. Jakubowska-Gabara J., Kucharski L., 1999. Ginące i zagrożone gatunki flory naczyniowej zbiorowisk naturalnych i półnaturalnych Polski Środkowej, Fragm. Flor. et Geobot. Ser. Polonica, 6: 55-74.5. Klimaszewski M. 2005. Geomorfologia. Wyd. Nauk PWN, Warszawa.6. Kondracki J. 2002. Geografia fizyczna Polski. PWN, Warszawa.7. Kurowski J.K., 1986. Ocena stanu flory w rezerwatach przyrody Polski Środkowej. Acta Univ. Lodz., Folia sozologica 3: 205-224.8. Kurowski J.K., 1995. Sulejowski Park Krajobrazowy. Informator przyrodniczo krajoznawczy. Zarząd Parków Krajobrazowych, Piotrków Tryb., s: 1-95.9. Kurowski J.K., 1998. Lasy. [W:] Kurowski J.K. (red.) Sulejowski Park Krajobrazowy - środowisko przyrodniczo-geograficzne. Zespół Nadpilicznych Parków Krajobrazowych s. 37-49.10. Kurowski J. K., Witosławski P., Andrzejewski H., Kiedrzyński M. 2006. Lista ginących i zagrożonych gatunków roślin naczyniowych Sulejowskiego Parku Krajobrazowego. Przyroda Polski Środkowej, 8: 4-17. Łódź. 11. Lorens B. 2010. Jodłowy bór świętokrzyski W: Mroza W. (red.). Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część I, s: 270–283. Biblioteka Monitoringu Środowiska, Warszawa.12. Matuszkiewicz J. M. 2001. Zespoły leśne Polski. PWN, Warszawa. ss. 358. 13. Matuszkiewicz W. 2001 Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. PWN. Warszawa: ss. 537.14. Matuszkiewicz J. M. 2005. Zespoły leśne Polski. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa.15. Mirek Z., Piękoś-Mirkowa H., Zając A. & Zając M. 2002. Flowering plants and pteridophytes of Poland. A checklist. W. Szafer Insitute of Botany. Polish Academy of Sciences, Kraków. ss. 442.16. Mróz W., Łabaj A. 2004. Jodłowy bór świętokrzyski (Abietetum polonicum) [W:] Herbich J. (red.). Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000. T. 5: Lasy i bory. Ministerstwo Środowiska, Warszawa.17. Olaczek R., 1978. Chronione i rzadkie składniki flory dorzecza Pilicy. Studia Ośrodka Dok. Fizjogr. PAN, 6: 165-180.18. Olaczek R., Jakubowska Gabara J., 1978. Zespoły leśne dorzecza Pilicy. Studia Ośrodka Dok. Fizjogr. PAN, 6: 145-164.19. Olaczek R., Kurzac M., Dworniczak E., Morawska B., Piątkowska D. 1978. Dokumentacja rezerwatu leśnego Wielkopole, woj. Piotrków Trybunalski. Maszynopis.20. Olaczek R, Tranda E. 1990. Z biegiem Pilicy. Przyroda polska. Wiedza Powszechna. Warszawa. ss. 285.21. Olaczek R., Kurzac M. 1992. Rezerwat leśny Wielkopole. Studium florystyczno-fitosocjologiczne. Zakład Geobotaniki i Ochrony Przyrody Uniwersytetu Łódzkiego. Łódź. Maszynopis.22. Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”, Biuro Usług Leśnych „Hektor” Grzegorz Rączka, 2009 Dokumentacja planu ochrony rezerwatu przyrody „Wielkopole” Poznań - Łódź - Brzeg.23. Richling A., Ostaszewska K. 2005. Geografia fizyczna Polski. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa.24. Rutkowski L. 2004. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa.25. Trampler T. 1990. Regionalizacja przyrodniczo-leśna. PWRiL, Warszawa.26. Uggla H, Uggla Z. 1979. Gleboznawstwo Leśne. PWRiL, Warszawa.27. Zarzycki K, Szeląg Z. 2006. Red list of the vascular plants in Poland. In: Mirek Z., Zarzycki K., Wojewoda W., Szeląg Z. (eds.), Red list of plants and fungi in Poland. p. 9-20. W. Szafer Institute of Botany, Polish Academy of Sciences, Kraków.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

Powrót

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	99.99				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Wielkopole	*	99.99

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

Powrót

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Łodzi
Adres:	Polska Traugutta 25 90-113 Łódź
Adres e-mail:	sekretariat.lodz@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

[X] Tak — Nazwa: Zarządzenie Nr 26/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Wielkopole" (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 103, poz. 867).
Link: http://bip.lodz.rdos.gov.pl

[ ] Nie, ale jest w przygotowaniu

[ ] Nie

7. MAPA OBSZARU

Powrót

Nr ID INSPIRE: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH100031

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

[X] Tak [ ] Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)